

identificació amb Pobellar queda clara, anant amb *Mont-ros* etc.

LA POBLA

Per a la formació i fonètica d'aquest nom veg. *DECat.* (s.v. *poble*), vi 626b45-58. En la nostra obra s'estudien les denominacions compostes formades amb *La Poble de* més un altre nom, però van tractades en l'article corresponent a aquest determinatiu. Així *Poble de Benifassà*, *La Poble de Cérvoles*.

I anàlogament s'ha fet amb la de *Claramunt*, de *Fanals*, de *Ferran*, de la *Granadella*, de *Lillet*, *Mafumet*, de *Massalucà*. de *Montornès*, *La Pobleta d'Alcolea* (s.v. *Alcolea*), *La Pobleta de Bellei* (s.v. *Bellei*) en l'article destinat a això i s.v. *Enviny*. *La Poble del Duc* i *La Poble Llarga*, valencianes, no necessiten explicació etimològica, que és òbvia. *Sa Poble* de Mall. s'ha estudiat en el vol. I, a propòsit del seu antic determinatiu *Ullaró / Uialfàs*, vol. I, 288. Anunciem des d'ara l'explicació que a *Segú(r)*, donarem de *La Poble de Segur*; a *Vallbona*, de *L. P. de V.*; a *Roda*, de la *P. de Roda*.

POBLE + adjectiu

El Poble Nou, barri marítim de Barcelona, dins l'antic municipi de Sant Martí de Provençals, situat entre el parc de la Ciutadella i el municipi de Sant Adrià de Besòs. Altres sengles: barri de Pineda, entre el rierany dels frares (partió amb Calella) i la riera de Pineda; raval d'Isona. *El Poblenu*, barri del municipi d'Alcàsser. *Poblenu*, barri de Manresa, barri de Figueres. *El Poble Nou de la Salut*, barri de Sabadell. *El Poble Nou del Delta*, poble agrícola del municipi d'Amposta. *El Poble Nou de Llers*, raval de la vila de Llers.

El Poblenu de la Corona, nom amb què també és conegut el municipi de *Llocnou de la Corona*. *Es Poble Nou*, colònia de Gatamoix (Mallorca).

En el País Val.: *El Poblenu de Benitatxell*, municipi del Mq. de Dénia arran del Cap de la Nau. *El Poblenu*, barri de cases del municipi de Catadau. *El Poblenu*, barri marítim de la Vila Joiosa.

El Poblenu del Mar, antic municipi de l'Horta de València que fou annexat a València l'any 1897. *El Poblenu del Pi*, llogaret del municipi de València, vora la carretera de Montcada. *El Poblenu de Sant Rafael*, llogaret del municipi de Cocentaina.

El Poble Sec, barri de Barcelona, situat als vessants septentrionals de Montjuïc. Sengles *Poble Sec*, barri d'Igualada i barri del municipi de les Masies de Voltregà. J.F.C.

POBLET i POBOLEDA

Noms paral·lels i tots dos de les muntanyes de Prades i Priorat.

Tots dos apareixen en la història i la documentació només arran de la Reconquesta. Poblet al peu, i al nord, de la gran serra de Prades, dins el terme mun. de Vimbodí, entre aquest poble i el de L'Espluga de Francolí, uns 4 k. al SO. de L'Espluga.

Les primeres *MENCIONS* documentals en parlen només com d'una vall o com d'un domini, per cert del sobirà (*domenge* o *dominicatura*).

1067: el comte de Bna. Berenguer Ramon I, dóna en feu Barberà al Comte d'Urgell, però «retineo meo *domenge*, quod abeo in *Pobled* et in rivo de Milans» (*Li.Fe.Ma.* §232, 1,268.12f.); 1159: Carta de Població de Prades, com un terme rural o vall, R.Bg. IV dóna als pobladors el territori que «adfrontat Or. in term. de *Poblet*o sive in ipsa Pineta; Mer. *Capafontes* --- et pervadit ad montem et collum de *Poblet*o --- *tota montanea de Sibrane*» (*Tarr. Cri.*, I, p. xxvi, i Font Rius, *C.d.p.* § 113 p. 166); 1172: Ja hi havia església, car el 1178 un Guilabertus Anglicus, després de moltes deixes a Santes Creus i altres institucions, «dimitto ecclesie *Pobleti* unum ortum in *Aldover*» (*Li.Bl. Stes. Creus*, § 157, p. 158.11).

Des de fi S.XII apareix en la forma llatina restablerta *Populetum*. 1184: *C.de p.* del Vilosell, Anfós el Cast es reté un «podium in quo posuimus mutare ipsum castrum --- de Velosello, versus *Populetum*» (Font, *C.d.p.* 121, p. 239.2f.). A fi de segle ja s'hi havia creat una gran institució monàstica. El 1194, Anfós el Cast hi celebra una cort (curia), on rep el jurament de fidelitat de Ponç de Cabrera: «actum est hoc *Populeto* in pleno curia» assistint-hi molts magnats, començant per l'«episcopus Barchinonensi, abbat *Populeti* ---» (*Li.Fe.Ma.* § 413, 1,434.11,14), acte ratificat amb repetició d'aquests mots el 1199 per mans de Pere el Catòlic (ibid. § 416).

Des de llavors Poblet es converteix en el gran monestir reial de Catalunya, de l'Orde Cistercienc. Però això ja no és més que història del gran cenobi, estudiada tan bé i profusament, que no incumbeix a la present obra de filologia i lingüística. L'*ETIM.* és clara i reconeguda per tothom ll. PÓPULETUM 'pollancreda, arbreda de polls, pollancre's'.

Del seu plural llatí, PÓPULETA, ve POBOLEDA, el poble situat al mig del Priorat, una trentena de k. al SO. de Poblet.

PRON. LOCAL: *pobolèda* a Vilanova de Prades, *povalèda* a la Vilella Alta (amb gentil. *poboletàns* poc usat, Casac. 1920), *pubalèda* a Margalef, i *puvalèda* a Cabassers (Cor. 1934, *Exc.* 215, LL i 62), així també o *pobolèda* en l'enq. local, de 1936 (XII, 50-56). Cobla tòpica: «Ulldemolins ceballots / que fan les ceballotades / a *Poboleda*, els bufons, a La More-